

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 1 (2279) 2003 m. sausio mėn. 15 d.

Eina 46-tus metus

Melbourne

Viešpaties pašaukimas

Pirmųjų mokinių pašaukimo sceną Jono evangelijoje atveria Krikštytojo pakartotinas liudijimas: Štai Dievo Avinėlis". Krikštytojas šiuo liudijimu atkreipia savo mokinių dėmesį į ateinantį Jėzų. Viešpats į kiekvieną prabyla unikaliam ir asmeniškai. Berniukui Samueliui pažinti jį šaukiantį Viešpaties žodį padėjo kunigo Elio patirtis.

Evangelistas Jonas išryškina tų mokinių užkalbinimo aplinkybes. Pirmiausia vaizduojama nedrąsi pažintis: Andriejus ir kitas Jono mokinius nusekė paskui Jėzų, "pamatė, kur jis gyvena, ir tą dieną praleido pas jį". Atmintyje išlikusi ir evangelisto užrašyta valanda liudija susitikimo išpūdį. Evangelistas Jonas protokoliškai neaprašo pirmųjų pokalbių su Jėzumi. Viena aišku, po pirmojo susitikimo jie įsitikino: "Radome Mesiją!" Ką reiškė ši sąvoka Jono mokiniams?

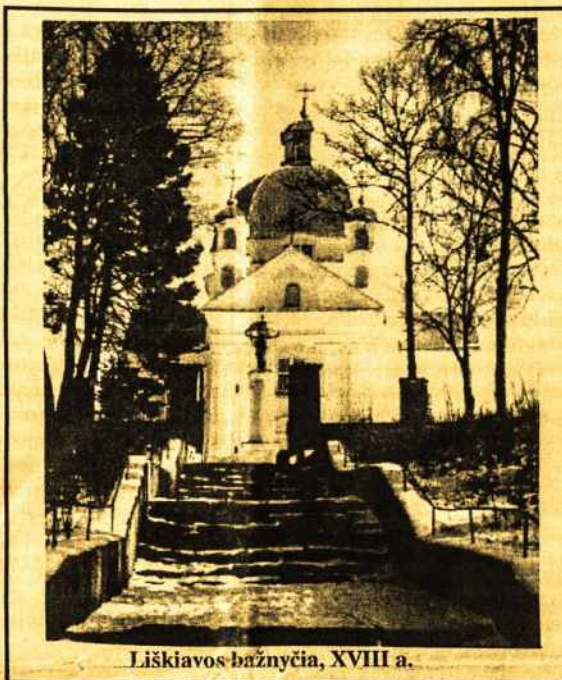
Pats Krikštytojas negalėjo vienareikšmiškai nupasakoti išpranašautojo Mesijo bruožų. Jo skelbime vyravo ateisiančio Karaliaus ir Tėšėjo motyvai. Krikštytojas, pristatydamas ateinantį Jėzų kaip Dievo Avinėlį, nurodo Izaijo pranašystės 53-ąjį skyrių, kur kalbama apie vedamą pjauti ėriuką ir žmonių negalios prisiėmusį Viešpaties Tarną. Išgirdę iš Jono šį liudijimą, nors jo iki galo nesuvokdami, mokiniai "nuėjo paskui Jėzų". Pranašystė apie Avinėlį mokiniams galutinai paaiškėjo tik po Jėzaus prisikėlimo. Pirmieji mokiniai skleidžia sensacingą žinią tarp savo bičiulių ir artimųjų. Jie tiesiog sužadina jų smalsumą ir atveda pas Jėzų, kad galėtų įsitikinti.

Į Simoną Jėzus kreipiasi jau kitaip - tiesiai ir ryžtingai: "Vadinsies Kefas". Jau per pirmą susitikimą Simonui duodamas naujas vardas: Petras - Uola.

Evangelistas tuo pabrėžia, jog Petro pašaukimas nereiškia kokių nors jo nuopelnų, tai tiesiog laisvas Jėzaus pasirinkimas. Pavadinti žmogų Uola, tai yra absoliučiai patikimu, ant kurio galima statyti namus (plg. Mt 16, 18), reiškia didžiulį įpareigojimą, nepakeliamą vien žmogiškomis jėgomis, nepaaiškinimą charakterio bruožais. Jėzaus kreipinyje taip pat kaip Jono liudijime apie Avinėlį galima išvelgti pranašystę, atsiskleidžiančią kur kas vėliau.

Simono gyvenimo epizodai liudija priešingus dalykus: "Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš - nusidėjėlis" (Lk 5, 8).

Petras yra karštuolis, linkęs švaistytis kalaviju. Jo tvirtumas dingsta atėjus rimtiems išbandymams: "Nejstengei nė vienos valandos pabudėti?" (Mk 14, 37). Petras pakartotinai išsigina Jėzaus: "Aš nepažįstu šito žmogaus". Taigi savo būdu Simonas yra kažkas kita, tik ne Uola. Pakrikštijęs pirmuosius pagonis jis vėliau bando apsimesti to nedaręs ir ieško kompromisų (plg. Apd 10, 44; 11, 1; Gal 2, 11). Tačiau Jėzus savo karalystę stato ne ant žmogiškųjų gebėjimų, skvarbaus proto, gero charakterio, asmeninio šventumo. Viešpaties statybai pašaukiami žmonės tokie, kokie jie yra. Iš "Bažnyčios žinios"

Liškiaivos bažnyčia, XVIII a.

Gyvojo Rožančiaus draugija sausio mėn. melžiasi už: Lietuvių šeimų sugyvenimą ir jų šventumą.

PARAPIJOS MIRTIS

kun. E. Arnašiaus pamokslas
skaitytas XXII ALD šv. Mišiose

Miesto laikraštyje ir skelbimų lentose pasirodė keista žinutė: "Didžiai sielvartaudami pranešame apie šv. Eufrozijos parapijos mirtį. Laidotuvės įvyks sekmadienį, 11 val."

Tą sekmadienį šv. Eufrozijos bažnyčia buvo pilnutėlė, kaip niekada anksčiau. Žmonės vos tilpo. Ant katafalko, priešais altorių, gulėjo tamsaus medžio karstas. Klebonas pasakė trumpą kalbą:

"Nemanau, kad mūsų parapija dar galėtų prisikelti. Kadangi dabar čia esame beveik visi susirinkę, noriu paskutinį kartą kai ką pamėginti. Kviečiu kiekvieną prieiti prie karsto ir paskutinį kartą pažvelgti į mirusiąją. Eisite išsirikiavę vorele, vienas po kito, ir pasižiūrėję į lavoną išeisite pro zakristijos duris. Paskui, jei kas norės, galės pro pagrindinį įėjimą sugrįžti šv. Mišioms."

Klebonas nukėlė karsto dangtį. Žmonės netvėrė srūvui: "Kas ten, viduje? Kas gi iš tikrųjų mirė?"

Neskubėdami vienas po kito ėmė žingsniuoti karsto link. Prisiartinę pažvelgdavo vidun ir išeidavo iš bažnyčios - tylūs ir suglumę.

Mat visi, kurie dirsteldavo į karsto vidų, tikėdamiesi pamatyti parapijos lavoną, atremtame veidrodyje išvysdavo savo veidą.

"Ir jūs patys, kaip gyvieji akmenys, statydinkitės į dvasinius namus, kad būtumėte šventa kunigystė ir atnaušautumėte dvasines aukas, priimtinias Dievui per Jėzų Kristų" (1 Pt 2, 5).

Jeigu ten, kur renkasi tavo parapijos žmonės, pilna dulkių, vadinasi, dulkių yra ir tavo sieloje.

Iš "Rožės dvelksmas"

XXII Australijos Lietuvių Dienų Atidaryme, Adelaidėje, 2002.12.27, šoka Adelaidės tautinių šokių grupė Branda "Kepurinė".

XXII ALD Literatūros ir Tautosakos Vakare, 2002.12.28, dainuoja Adelaidės Lietuvių Moterų Oktetas, vad. G. Vasiliauskiene.

Visi jūsų nekęs dėl mano vardo

kun. K. AMBRASAS, S.J.

Kai šv. Teresėlė ėmė artimiau bendrauti su vienu giminiui, jai buvo parodyta pragare vieta: jei nesiliaus ir toliau draugauti, ji pakliūs ne į dangų, o į tą pragare skirtą vietą. Kiekvienam iš mūsų - Tau ir man - yra dvi skirtos vietos - danguje ir pragare. Savo doru, pavyzdingu, sąmoningo kataliko gyvenimu galiu laimėti tą Amžiojo džiaugsmo vietą, bet negaliu net drįst pagalvoti, jog be jokios kovos, be nusigalėjimų ir aukos, bet jokių pastangų ir dažnai ryžtingų nuosprendžių, valingo elgesio ją galiu laimėti. Tuo labiau šis reikalavimas galioja tiems, kurie stoja ginti KRISTAUS teisių, skleisti JO mokslą, skelbti GERAJĄ Naujieną žemėje. Kai nusikaltėlis kur nors sulaužo įstatymus, nusižengia normalaus gyvenimo taisyklėms, jam nėra malonu, kai kas nors pasako, jį perspėja ir pamoko, kad taip elgtis negalima. Iš tikrųjų misionierių kunigų ir visų DIEVUI pasišventusių

žmonių likimas - tas pats. Jie ne tik turi pasakoti, aiškinti, mokyti KRISTAUS mokslą, bet jų pareiga ir sudrausti, pamokyti, išpėti. Juk Jonas Krikštytojas gal būtų savo mirtimi miręs, jei nebūtų prasitaręs "tau nevalia gyventi su brolio žmona". Tokie žodžiai labai nepatiko Salomėjos motinai, kuri kaip tik gyveno su neteisėtu vyru Erodu. KRISTAUS elgesys šventyklos kieme, kai JIS su rumbu rankoje išvaikė pirklius ir pinigų keitėjus, nepatiko kunigams ir fariziejams, Rašto aiškintojams ir tautos didžiūnams. KRISTUS tolergiškai numatė, kad: "Dėl mano vardo taisyti jus po sinagogas ir kalėjimus, vedžios pas karalius ir valdytojus" (21,12). Štai kada blogis - suėmimai, persekiojimai, bausmės, neapykanta - išeina į gera: "Tada jums bus proga liudyti" (21,13). Proga skelbti tarp neteisųjų KRISTAUS žodžius, bet labiausiai savo kantrybe, atlaidumu, gerumu ir auka rodyti pavyzdį. Ir visur KRISTUS pažada pagalbą, paramą, tvirtybę: "aš jums duosiu iškalbos bei išminties, kad negalės nei atsipirti, nei prieštarauti visi jūsų priešininkai" (21,15).

Dėkoju, KRISTAU, už tuos vilties kupinus pažadus. TU pažadėjai: "nė vienas plaukas nenukris nuo jūsų galvos", kurie seks Tavimi, skelbs Tavo ŽODĮ, liudys Tave. Dėkui už tą kilnų ir sunkų uždavinį, kurį uždėjai tiems, kuriuos "išdavinės tėvai, broliai, giminės ir draugai... jūsų nekęs dėl mano vardo" (21, 16-17).

Dvasininkas su kario uniforma

Loreta KLICNER

"Kol nepažinojome kunigo Tomo Reinio, krikštas dažnai įvykdavo taip greitai, kad net nesusėdavome suvokti, kas vyksta" - apie jauno kunigo tarnystę Naujagimių reanimacijos skyriuje kalbėjo medikai. Prieš pora metų radviliškietis kunigas Tomas Reinys laimino gležnus mažylius, virpančiomis rankomis verdamas inkubatorijos dureles. Šiandien jis krikštija Šiaulių įgulos karius.

Kunigas kapelionas Tomas Reinys mano, jog kariuomenėje galėtų būti ir kitų religinių bendruomenių dvasinių vadovų. "Manęs klausia kito tikėjimo

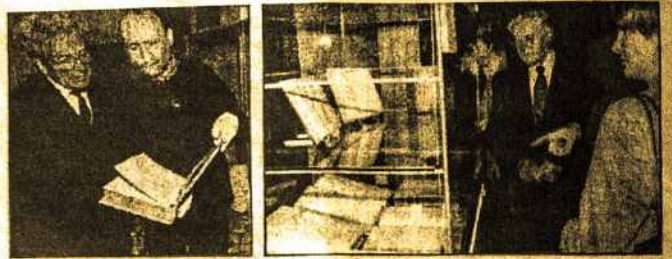
jaunuoliai, ar gali ateiti į susitikimus. Aš visada pakviečiu."

Pasiūstas tarnauti

Apie mažylių krikštynas Tomas Reinys prisimena su jauduliu: "Aš tada dirbau Šiaulių katedroje. Nuvažiavau į Reanimacijos skyrių vieną kartą. Taip ir likau, kol išvažiavau dirbti į Meškuičių parapiją. Prisimenu, rankos būdavo drėgnos - ir nuo šilumos, ir nuo jaudulio". Jo atliekamos krikšto apeigos būdavo tokios pat, kaip ir bažnyčioje: su liturginiais rūbais, šventaisiais aliejais.

Į susitikimą Tomas Reinys atėjo vilkėdamas kariškio

Lietuviškos Biblijos 400 metų sukaktis

Tarptautinėje parodoje "Biblijos vertėjas Jonas Bretkūnas". Iš kairės: Lietuvos dailės muziejaus direktorius, parodos autorius Romualdas Budrys, Prūsijos valstybės kultūrinio palikimo slaptos archyvo restauravimo tarnybos vadovas Henrikas Petersas, (buvęs) prezidentas Valdas Adamkus ir kultūros ministrė Roma Dovydenienė

Pirmą kartą Lietuvoje bus eksponuojama unikali kultūros vertybė - pirmojo Biblijos vertimo į lietuvių kalbą rankraštis.

Prieš keturis šimtus metų Bibliją į lietuvių kalbą išvertė įžymus reformatas, Karaliaučiaus ir Vitenbergo universitetų auklėtinis, kunigas Jonas Bretkūnas (1536-1602). Vertimą jis tobulino iki pat mirties, tačiau svajonė išleisti šį darbą taip ir liko neįgyvendinta. Aštuoni J. Bretkūno biblijos vertimo rankraščio tomai yra saugomi Berlyne, Prūsijos valstybės kultūrinio palikimo slaptajame archyve. Pagal Lietuvos dailės muziejaus ir šio archyvo sutartį pirmojo Biblijos vertimo į lietuvių kalbą rankraštis bei kitos raštijos paveldo vertybės iš Vokietijos bus eksponuojamos parodoje "Biblijos vertėjas Jonas Bretkūnas".

Lietuviškos Biblijos 400 metų sukaktis skirta ši tarptautinė paroda buvo atidaryta lapkričio 27 dieną Vilniuje, Lietuvos dailės muziejaus

padalinyje - Taikomosios dailės muziejuje, šalia čia veikiančios parodos "Krikščionybė Lietuvos mene".

Šis muziejus, kaip buvo pasakyta Kultūros ministerijoje surengtoje spaudos konferencijoje, pasirinktas dėl to, kad jis vienintelis Lietuvoje atitinka tarptautinius kultūros vertybių saugojimo reikalavimus. Tačiau Biblijos vertimo rankraščio eksponavimui pagal vokiečių ekspertų nurodymus dar teko įrengti ir ypatingą vitriną su išsiurbtu oru, atitinkamu apšvietimo režimu ir kitais reikalavimais. Kultūros ministerijos lėšomis įrengta vitrina pasitarnaus ir būsimoms išskirtinėms vertės ekpozicijoms, kurių gauti iš užsienio tikimasi šiais metais, minint Mindaugo karūnavimo jubiliejų. J. Bretkūno rankraštis ir kiti eksponatai buvo atvežti diplomatiniais kanalais į Vokietijos ambasadą Vilniuje, o iš ten - lapkričio 26 d. su apsaugos policijos palyda pasiekė Taikomosios dailės muziejų. Gruodžio 19 d. šios vertybės po restauratorių ir menotyrininkų apžiūros buvo grąžintos Vokietijai. J. Bretkūno Biblijos vertimo rankraštis ir kiti eksponatai iš Vokietijos apdrausti 15,5 mln. eurų.

Lietuviškos Biblijos 400 metų jubiliejui skirtą parodą papildys eksponatai ir iš Lietuvių kalbos bei Lietuvos istorijos institutų. Parodos "Biblijos vertėjas Jonas Bretkūnas" ekpozicijos autorius - Romualdas Budrys.

Rengiamos parodos organizavimo išlaidas mūsų šalyje apmoka Lietuvos kultūros ministerija, o Vokietijos įstaigų išlaidas - Vokietijos Federacinės Respublikos užsienio reikalų ministerija.

Lietuvos dailės muziejus šiai parodai parengė keturias edukacines programas.

Pagal Eltą, iš "XXI Amžius"

Pirmosios komunijos sakramentus ar atlikti išpažintį.

"Su vienu kariu esu kalbėjęs keturias valandas. Kai žmogus depresijoje, pokalbis gali padėti. Bet visad klausiu savęs: ar padėjai jam, o gal ne? Būna, jog kariai ateina kitokios pagalbos: kapelione, manęs į namus neišleidžia, ką daryt? Tada einu pas vadus ir klausiu."

"Šiaulių Kraštas"

(Bus daugiau)

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

uniformą. "Ar jūs labiau kariškis, ar kunigas?" "visi žino, kad pirmiausia esu kunigas. Kai buvo įsteigtas kariuomenės ordinariatas, man ir dar keliolikai kunigų pasiūlė ateiti į kariuomenę. Kadangi baigėme seminariją ir turime aukštąjį išsimokslinimą, iš karto gavome karininko laipsnį." Kapelioną Tomą Reinį nuo kitų kariškių skiria tik vienas ženklas - kryželis ant jo uniformos.

Kapelionas tarnauja ne tik visi Šiaulių įgulai, bet ir dviem parapijomis - Meškuičių ir Rudiškių.

Ryšys ne iš karto

"Viskam reikia postūmio maldai, krikštui, komunijai, ramiai pradeda pasakoti kapelionas apie savo tarnystę kariuomenėje. - Kai kariai ateina tarnauti, jų akys išplėtos. Prieš susitikdamas su šaukstiniais, nelendu jiems į akis porą savačių. Kad priprastų prie aplinkos. Atėjęs sakau: labas, aš esu kapelionas. Mes daug kalbamės. Visada paklausiu, ar viskas aišku? Iš pradžių jiems klausimų nekyla. Ryšys atsiranda vėliau."

Iš skirtingų namų ir pasaulių susirinkę jaunuoliai tik įpusėjęs tarnybai kapeliono paklausia, kaip priimti krikšto,

Atėjo darbometis

dr. J. KUNCA, M.D.

Prąję metai Lietuvai buvo gana dosnūs. Ne tik ekonomika ūgtelėjo beveik 7 proc., bet mūsų šalis gavo pakvietimą įstoti į NATO ir ES. O jį gavo ne dėl ko kito, kaip dėl pačių lietuvių pastangų ir atsiekimų. Dabar prasideda įtemptas darbometis: paruošti viską, kaip galėtumėm kuo geriau išnaudoti naujai susidariusią padėtį.

Prezidento rinkimai nepakenks valdžios stabilumui, nes vyriausybė liks ta pati gal su pakeitimu tik kelių ministrų. Stabilumas, ypač dabartiniu metu, yra labai svarbus. Valdžia jau žino įstojimo į ES sąlygas ir turi kuo greičiau pasiruošti jų išpildymui. Reiks pagerinti visą administracinį aparatą, kad jis galėtų sėkmingai bendradarbiauti su centriniais ES organais, kurie ne tik stebės, bet ir kontroliuos mūsų valdžios darbą.

Į ES parlamentą reikia parinkti 7 labai kompetentingus asmenis, kad jie apdairiai atstovautų mūsų šalį. Ypatingai svarbus bus tų atstovų politinis subrendimas. Mat, yra tam tikrų skirtumų tarp Vašingtono ir Europos vedamos politikos. Pavyzdžiui, Amerika linkus pradėti karą su Iraku, o ES linkusi išspręsti šį klausimą diplomatinio būdu per JTO. Lietuviai visad laikė JAV jų užtarėja ir gal būtų linkę paremti amerikiečių pusę ES parlamente. Kartu negalima pamiršti, kad mes jau būsimė tos ES dalis. Taigi mums pridera ją remti. Susidūrus su panašiom dilemom Lietuvos atstovai privalo elgtis labai subtiliai, o taip pat ir mūsų valstybės politikai.

ES teiks Lietuvai paramą, bet tik pagal tinkamai paruoštus projektus, kurių įgyvendinimą irgi patikrins. Skubu tuos projektus laiku paruošti. Tai vyriausybės, savivaldybių ir kitų instancijų pareiga. Kol visos ES narės ratifikuos mūsų įstojimo sutartį, praeis virš metų. Tą laiką reikia išnaudoti ir kiek galint išlaikyti ekonomikos augimo tempą. Žinia, kad mūsų šalyje yra žemiausias pelno mokestis, kurie po įstojimo ko gero turės būti pakeltas. Vokietijoje ir kitose turtingose valstybėse jis 2 kart didesnis. Tas leidžia kol kas mūsų įmonėm pelningiau dirbti. Aišku, ekonominis nuosmukis pasieks ir

mūsų šalį. Bet toks didelis kaip kitur jis nežada būti.

Mūsų šalis yra ES pakraštyje su ilgom sienom su Baltarusija ir Rusija. Jas reikės saugoti nuo nelegalių imigrantų antplūdžio, kurio iki šiol išvengėm. Pagerėjus gyvenimo lygiui ši problema irgi padidės. Nedidelei tautai nenaudinga įsileisti kitarusius su skirtingais papročiais, tikybm ir elgesiu. Sienų apsaugą teks padidinti ir sumoderninti dar ir dėl narkotikų įvežimo kontroliavimo. Tam darbu atlikti lieka tik maždaug vieni metai.

Taigi, po apsidžiaugimo dėl pakvietimo įstoti į NATO ir ES Lietuvai reikia tam ruoštis. Tai ne vien valdžios pareiga, bet visų tautiečių. Kiekviena įstaiga, įmonė, kiekvienas pramonininkas turi nedelsdami tai daryti. Tada vos per 4-5 metus pasivysim senesnes ES šalis kaip Ispaniją, Portugaliją ir Graikiją, o po kokių 10 metų gal ir likusią Europą. Gyvendami tarp pažangiųjų europiečių tokiais patys tapsime. Nepasitikėjimas savimi, perdėtas nuolaidžiavimas užleis vietą normaliam elgesiui.

Į švietimą ES mažai kišis. Tai mūsų pačių rūpestis pagerinti auklėjimą ir švietimą o kartu ir padidinti tautos prieauglį. Iki šiol atsiėkėm labai daug nežiūrint kai kuri padarytų klaidų. Visą prarastumėm, jei leistumėm tautai išnykti. Dabar bus geresnės sąlygos auginti didesnes šeimas. Nereikės bijotis ir dėl mūsų vaikų ateities. Į šitą gyvybinį klausimą privalom laiku reaguoti. Be to, kuo didesė tauta, tuo ji turės daugiau įtakos pačioj ES.

Su pakilusiu ūpu pasaulis metėsi į laisvą rinką ir globalizaciją maždaug prieš 15 metų. Daug kur pakilo gyvenimo lygis. Deja neilgam. Visur, net ir JAV prasidėjo ekonominis nuosmukis. Tik Kinija iki šiol jo išvengė nepraktikuodama šios sistemos. Tai verčia giliau pamąstyti apie ekonomikos vedimą ir ją pagerinti. Tikrumoje didžiosios korporacijos dirbo nesąžiningai apgaudinėdamos investuotojus, o didieji tarptautiniai bankai daugiau rūpinosi kapitalistais negu šalimis, kurioms duodavo paskolas surišdami jas su laisvos rinkos ir laisvo kapitalo judėjimo įsipareigojimais, kurie duodavo progą kapitalistam pigiai supirkinėti nuskurdusių kraštų įmones, žemę, geležinkelius, elektros gamybą ir t.t. Rezultatai rodo, kad vyriausybės turi turėti minimalią galią kontroliuoti šalies ekonominį gyvenimą. Nors ir būdami ES privalėsime saugoti krašto interesus, kiek tai bus mums leista.

Pasiruošimas įstojimui į ES yra didžiulis ir viską apimantis darbas. Kuo ankščiau jį pradėsime, tuo tas įstojimas bus sklandesnis ir naudingesnis.

Ar jie buvo "geri mokytojai?..."

V. MAČYS

Dabartinis Bush administracijos defence sekretorius (krašto apsaugos ministeris) Donald Rumsfeld, žinomas advokatas "su savo" dešine ranka Wulfovic gąsdina pasaulį ir reikalauja, kad Saddam Hussein būtų pašalintas, nes jis yra grėsmė Amerikai, Izraeliui ir visam pasauliui. Propagandos mašina skelbia, kad Hussein naudojo nuodingas dujas (biologinius ginklus) prieš savo žmones (Shi,ite militancy). Tas buvo plačiai žinoma ir nebūtinai pateisinama, jei nebuvo noro sustabdyti. Iki šiol, biologiniu ginklu istorija buvo slepiama, bet *Washington Post* 31-12-02 paskelbė "biologinius faktus", kurie atsklo medali į antrą pusę. Pasinaudodami "freedom of information" įstatymų, privertė administraciją pateikti iki šiol slepiamą informaciją, kad neišeitų į šviesą.

Raegano administracija ir jos spec. Pasiuntinys dabartinis gynybos sekretorius Donald Rumsfeld nedarė didelių pastangų sustabdyti Iraką nuo naudojimo masinio naikinimo ginklų, nežiūrint į tai, kad Irakas kas diena juos naudojo. Kare su Iranu, Amerika rėmė Iraką ne tiek paprastu karo ginklu, bet eksportavo biologiniams ginklams chemikalus ir jau pagamintus produktus kaip anthrax ir tam medžiagas. Jau nu 1983 ar 1984 m. buvo naudojama mustard dujos ir tabun (nervų dujos) bet

santūriai. 1988 m. It. pulk. Francon lankydamasis al-Faw pusiasalyje pastebėjo, kad 1988 m. Dow Chemical kompaniją pardavė Irakui už 1,5 mil. dolerių pestisidų, kurie galėjo būti naudojami bio.ginklams. Čia naudojosi Cili firmos Cardoen paslaugomis, pristatant Irakui cluster bombas, kurios buvo naudojamos prieš Irano karių bangų puolimus.

Tie, kurie pergyveno cluster bomb (skeveldrines bombas) atakas, prisimena jų padarytus nuostolius žmonėms. 1983 gruodžio mėn. Prezidentas Reagan slaptame įsakyme pranešė administracijai, kad būtų viskas daroma kas reikalinga ir legalu, kad Iranas nelaimėtų tą kartą. Jau 1983 m. Prez. Reagan oficialiai paskyrė D.Rumsfeld kaip "trouble-shooter" Vidurio Rytuose, kuris Bagdade susitiko su Saddam Hussein ir pareiškė, kad US nori padėti ir pilnai atstatyti diplomatinis ryšius.

Laikai ir valstybinis draugiškumas visiškai pasikeitė. Dabar mes matome kas diena UN inspektorius raižant buvusio draugo kraštą ir bando surasti tai, kas buvo Irakui duota - biologiniai masinio žudymo ginklai. Kur tuos masinio žudymo ginklus Irakas gamina ir juos slėpia nėra didelė problema. Gi tie patys, kurie irakiečius mokino, dabar nori sužinoti ar jie buvo geri mokytojai ir jie per daug išmokino, dabar deda perdėtai milžiniškas karo priemones sunaikinti savo mokinius.

Kai kurie vis dar ilgisi sovietinio režimo

Nuo pat Sąjūdžio pradžios mane labai stebindavo ir siutindavo kai kurių žmonių (kartais atrodydvo, jog netgi - daugumos) patologiškas ilgesys sovietiniam okupaciniam režimui. Jau mirus "tėveliui" Stalinui, nemaža "našlaičių" taipogi pasiilgdavo jo "tvirtos rankos" ir sunku patikėti, bet taip yra - dar ne visi jo garbintojai išmirę. Kur tau - netgi naujų (nors, tiesa, ne taip jau daug) atsiranda.

Kalbi su koku mužiku ir jis tvirtina užsispyręs: "prie 'ruskio' viskas geriau buvo: ir tvarka buvo, ir duona po dvidešimt kapeikų, ir 'snapsas' - trys aštuoniasdešimt, darbo buvo, va taip va". Ir ką čia bepridursi...

Na, mužikui tokie argumentai tinka? Arba jam pritarti - jo, jo - dėl visko Landsbergis kaltas, ir tada jis tave gerbia, arba - į snukį. Šiuo atveju mužikas tave irgi gerbs. Nes kumščio kalbą jie supranta.

Ne itin išsilavinę žmonės neskiria realybės nuo jaunystės prisiminimų. Yra toks anekdotas "Vienas senukas, anūko paklaustas, kokiais laikais buvo geriausia gyventi, atsakė - Stalino. Kaip gi taip? - pasipiktino anūkas, - juk tada buvo represijos, tremiami ir naikinami žmonės...

Na, ir kas, atsakė senukas, - bet..... (Nukelta į 8-tą psl.)

tada buvau jaunas, visus dantis turėjau ir mergos mane mylėjo."

Bet kaip tada su išsilavinusiais žmonėmis? Štai kur bėda. Aišku, išsilavinimas - tai toli gražu ne dvasinė branda. Bet kas iš to... Juk nemaža tokių "inteligentų" ir "pusinteligentių" užima vienokias ar kitokias pareigas ir netgi žiniasklaidoje įrodinėja esą "tada buvo geriau". Tiesa, tiesa - negaliu meluoti - nėra taip jau daug tokių įrodinėjimų (matyt, bijo), bet ir tų pačių užtenka per akis.

Kodėl žmonės taip pasiilgsta grandinių? Negi žmogus ne ką labiau išsivystęs už šunį, kuris visą gyvenimą pririštas prie būdos, džiaugiasi varganu edesiu ir gal net myli savo šeimininką? Hitleris teigė, kad vienos tautos sutvertos valdyti, o kitos - tik būti valdomos. Negi mes tuo patikėsime ir savanoriškai pasirinkime vergo dalį?

Žinau, žinau, kad atsiras daugybė, kurie pasakys man, kas iš tos laisvės, jei žmonės miršta badu, jei neturi darbo? Kas iš tos demokratijos, jei "tautos ir pasaulio galingieji" be mūsų žinios dalinasi mūsų turta? Kas iš to laisvo žodžio, jei vaikai televizorių ekranuose mato beveik vien tik smurtą ir kitokias nesąmones?

“Dainos Sambūrio” 53 metinis koncertas

Sceninis vaizdas iš “Café Metropolitan”

Gruodžio mėn. į Melburno Lietuvos namus gausiai rinkosi dainos mylėtojai, pasiklausyti “Sambūrio” koncerto. Salė skoningai papuošta, girdėjau, kad tai Jūratės Šimkienės nuopelnas.

Choristės buvo gražiai pasipuošusios, visos atrodė lieknos ir pajaunėjusios, o nuo jų neatsilikė ir vyrai, tikrai vyriškai pasitempę.

Ir sunkambo dainos viena kitą pakeisdamos, viena per kitą gražesnės, visos mielos ir artimos širdžiai. Po devynių atliktų dainų turėjome pertrauką, ėjome atsigaiivinti, nes oras nepašykštėjo šilumos, nors mes nedainavome, bet gerklės išdžiūvo.

Po pertraukos atėję buvome maloniai nustebinti, nes scena tapo kabaretu su tikru tikriausiu baru. Orkestrui “Dabar” kviečiant, daininkai “kavinės lankytojai” sėdosi už gražiai užtiestų staliukų. Choristai atliko jausmingas dainas, ypač “Mūsų dienos, kaip šventė”, kurioje kvietė atvažiuoti, jeigu kam liūdna. O atlikta “Vien tik tango” tiesiog pakerėjo, taip ir norėjosi šokti kartu su Rita ir Valentinu Mačiulaičiais. Mus visus linksmo barmeris Gintaras

Radzivasas savo nuotaikingais anekdotais ir puikiai tinkančiu vaidmeniu. Kabaretą aplankė ir “gatvės giesmininkai” - Rasa ir Gediminas Statkai, A. Karazija, V. Mačiulaitis, P. Kviecinskas ir Š. Žiedas, kurie atliko Kalėdinę giesmę “Tyli naktis”. R. Mačiulaitienė ir Š. Žiedas jausmingai dainavo “Senjorita”.

Malonu buvo matyti scenoje jaunimą, kuris puikiai dainavo, šoko tai: Stefutė Mačiulaitytė, Raminta ir Gražina Kymantaitės, bei Gintaras Radzivasas labai jausmingai atliko “Anzelmutę”. O kabareto barmerio padėjėjas Paulius Kviecinskas neatsilikė nuotaikingai dainuodamas - “Marytė mėlynakė” padainavo Loreta Čižauskaitė-Tigani. Orkestras pritarė daugeliui dainų.

Koncertas pateikė ir netikėtumų. Solistai dainavo, o choras įsiterpė, tai buvo tikrai nuotaikinga ir visus išjudinanti daina “Būkim draugais”.

Malonu, kad šiame koncerte dalyvavo jaunimas, tuo labai pajavairindamas koncertą, tuo pamaloninus - mus žiūrovus.

Koncertą antrą dalį režisavo A. Karazija. Klausytoja

Iš k: A. Karazija, G. Antanaitis, S. Mačiulaitytė G. Kymantaitė, G. Statkus, R. Kymantaitė, Š. Žiedas dainuoja “Būkim draugais”

XXII ALD Literatūros ir Tautosakos Vakare dainuoja “Kaimas”, vad. E. Lipšys. Iš k: E. Lipšys, J. Laukaitis, A. Savickas, P. Kviecinskas, A. Gvildys, kun. E. Arnašius, D. Jokubaitienė, R. Mačiulaitienė, O. Gvildienė, A. Scano.

XXII Australijos Lietuvių Dienos Adelaidėje

Gruodžio 26 d. anksti iš ryto autobusas pajudėjo iš Melbourne su “Dainos Sambūrio” ir Parapijos Choro dalimi choristų ir melburniškių, viso 40 asmenų. Kelionė neprailgo, visi buvo žvalūs ir energingi. Puiki muzika grojo vairuotojo Bob leidžiamų juostelių.

Gruodžio 27 d. ryte vykome į ALD Atidarymo šv. Mišias, kurias atnašavo šv. Kazimiero klebonas J. Petraitis ir svečias iš Melbourne kun. E. Arnašius, kuris pasakė tam tikslui pritaikintą pamokslą. (Patalpintas “TA” 1 psl. red. pastaba). Darniai skambėjo Kalėdinės giesmės, Adelaidės, Sydnėjaus, Melbourne choristų, “Danos vyrai” pagiedojo “Tėve mūsų”. Šv. Kazimiero bažnytelė visus nesutalpino, likusieji tenkinosi išklausti šv. Mišias šventoriuje.

Dalyvavome XXII ALD atidaryme. Jos buvo prarastos dviem kalbom. Atidaryme dalyvavo Jos Ekscelencija Marjorie Jackson-Nelson AC CVO MBE Pietų Australijos Gubernantė. Programa buvo įdomi, daug sulaukus plojimų.

Adelaidės Lietuvių Teatras “Vaidila” suvaidino Antano Gustaičio “Sekminių Vainikas”, kurį režisavo V. Opulskis, jame dalyvavo ir jaunimas, kuris gerai išmokęs savo roles lietuviškai, šaunuoliai, taip maloniai nuteikia širdį, kaip jauti, kad jaunimas neabejingas savo senolių kalbai.

Literatūros ir tautosakos vakare pasirodė įvairūs poetai, Adelaidės moterų oktetas, Melbourne moterų duetas ir Melbourne “Kaimas”. Ši pasirodymą režisavo Elena Varnienė, kuris buvo į keturias dalis. Tai: “Griškime trumpam į garbingus Lietuvos laikus - atmintime ir tamsius.” Savo kūrybą “Mindaugas valdovas” ir “Apmąstymai” skaitė Alfredas Vitkūnas.

“Pabuskite!” Pabuskite Lietuvos žmonės, skambėjo G. Vasiliauskienės įdainavimas iš B. Budriūno kantatos “Lietuvos šviesos keliu”, Prano Pusdešrio “Kryžiaunos dienos”, kurias perdavė Linas Varnas ir kiti pasirodymai.

“Nauji laikai - kiti laikai” savo kūrybos eiles skaitė Jūratė Reilly. Juos atliko abejomis kalbomis. Pasirodė Kazimieras

Kaminskas, Lidija Šimkutė-Pocienė, Aldona Veščiuonaitė-Janavičienė. Viktoras Baltutis nuotaikingai nuteikdamas žiūrovus ir sukeldamas juoko bangas, jūmoreska “Kas mus išgelbės?”

Ir paskutinis šis pasirodymas: “Žodis ir daina eina prie galo”, kurį užbaigė Melbourne “Kaimas”. Šio vakaro vadovė Janina Vabolienė, o dekoracijas paruošė Vytautas Opulskis.

Gruodžio 29 d. pasirodė “Dainų šventė”, kurioje dalyvavo visi chorai ir “Danos vyrai”. Programa buvo įvairi ir turininga. Salė beveik pilnutėlė, virš 200 žiūrovų.

Jaunimo koncerte ryškėjo talentai. Saksafonu gražiai atliko kūrinių adelaidiškis Max Sankauskas. Melburniške Raminta Kymantaite buvome nustebinti “Marilyn Monroe” šokiu, lig šiol jos pasirodymo nebuvome matę. Jos laisvi, išlavinti judesiai pabrėžė kiekvieną šokio detalę. Audrius Laurinaitis puikiai pūtė trimitą, Saba Sankauskaitė grojo fleita (abu iš Adelaidės). Stefutė Mačiulaitytė ir Raminta Kymantaitė energingai atliko Sapno šokį. Deklamatorius adel. Vidas Kubilius nustebino savo aiškia, išraiškinga lietuviška kalba deklamacija B. Sruogos ištrauka “Gedimino Sapsnas”. Šaunuoli, Vidai! Puikų kūrinių smuiku griežė adel. Darius Kubilius. Saba Sankauskaitė su studentais išraiškiai pašoko. Melbourne atlikėjai: G. Radzivasas, A. Karazija, D. Prancūnas, A. Prancūnas, S. Mačiulaitytė, R ir G. Kymantaitės atliko smagią dainą “Anzelmutę”.

Antroje koncerto dalyje pasirodė Sydnėjaus atlikėjai: Aurelijus Šliavas, kuris gražiai išpildė eilėraščius ir Antanas Zakarauskas, kuris gražiai dainavo įvairias dainas, sulaukdamas audringų plojimų, tuo išprašė žiūrovai dar padainuoti. Puikiai akompanavo adel. Nemira Masiulytė-Stapleton.

Geelongo “Gegutės” šokių ansamblis, choreografija B. (Nukelta į 5-tą psl.)

XXII ALD Jaunimo koncerto dalyviai

XXII Australijos Lietuvių Dienos Adelaidėje

(Atkelta iš 4-to psl.)

Literatūros ir Tautosakos dalyviai dainuoja "Lopšinė Tėvynei ir Motinai".

Gailutė-Liebich nuotaikingai atliko Tango šokį.

Pabaigai Melbourne šokių ansamblis "Gintaras" atliko trijų dalių vaidinimą "Mes keliaujame į Lietuvą" tuo perteikdami žiūrovams, kaip gintariečiai ruošėsi kelionei, keliavo, išsėjęsi Lietuvoje. Šio veikalo choreografas Gintaras Radzianas.

Jaunimo vakarą pravedė Jolanta Laurinaitytė (lietuvių kalba) ir Vidas Kubilius (anglų kalba). Iš koncerto išėjome geros nuotaikos ir tikime, kad dar ilgus metus bus ruošiamas Lietuvių Dienos, nes jaunimas stengiasi pratęsti savo bočių tradicijas.

Labai įspūdinga buvo Tautinių Šokių Šventė. Daug darbo įdėta, ne tik vadovų, bet ir pačių šokėjų. Auga graži pamaina, kurie ir buvo visos šventės dėmesio centre.

Norisi paminėti, kad XXII Australijos Lietuvių Dienos Adelaidėje buvo gerai organizuotos, daug darbo, sumanumo reikėjo įdėti ruošos komitetui. Esame dėkingi už visus renginius, kurie praėjo sklandžiai.

Buvo perduotos simbolinės kankės Melbourne "Dainos Sambūrio" pirmininkei Danutei Lynikienei. Iki susitikimo XXIII Australijos Lietuvių Dienose Melburne. **Dalyvė**

SPINDULĖLIAMS

Anais laikais būdavo kitaip

Yra įvairių dalykų, kurie skiria praeities ir šių dienų mokyklas.

Senais laikais mokytojai labai griežtai tvarkydavo klases. Jei mokinys išdykaudavo, buvo priimta mušti vaiką, ypač su linuote per pirštus. Šiais laikais mokytojai daug draugiškesni. Mokiniai nebijo savo mokytojų, taigi geriau gali mokytis. Aišku, kartais mokinys užsitarnauja baudos – jam gali tekti surinkti šiukšles per pietų pertrauką, arba gal sutartu laiku kaip nors mokytojui padėti.

Senais laikais pamokos prasidedavo vėliau, negu šių laikų pamokos, o Europoje jos prasideda skirtingu laiku negu Australijoje.

Kaip seniau, taip ir šiandien, yra privaloma uniformas dėvėti. Aišku, su laiku uniformų stilius yra pasikeitęs. Berniukai, kaip mergaitės, turėdavo užsidėti kepurės vykstant ir grįžtant iš mokyklos. Mergaitėms reikėdavo užsimauti pirštines. Šiais laikais kepurės nešiojamos dėl kito tikslo – kaip apsauga nuo stiprių saulės spindulių.

Klasėje būdavo, ir šiandien būna, maždaug 30 mokinių.

Panašių mokslų vaikai mokosi, kaip ir anksčiau, nors mergaitėms būdavo kitaip. Žiūrėdavo, kad mergaitė reikia tik mokėti, kaip siūti, maistą

gaminti ir vaikus auginti. Šitie dalykai svarbūs, jeigu esi motina, bet reikia ir protą išlavinti. Gerai, kad mergaitės dabar turi tą pasirinkimą.

Šiais laikais mes turime kompiuterius. Visi mokiniai užauga žinodami, kaip juos vartoti. Kompiuteriai dažnai padeda mokytis ir daug lengviau suprasti informaciją.

Panašūs sportai dar vis vyksta mokyklose, pavyzdžiui, tenisas, krepšinis, plaukimas, kriketas, futbolas ir panašiai. Ir aišku, sportai, kurie būdavo skiriami tik berniukams, dabar leidžiami ir mergaitėms.

Pradžios mokykloje berniukai ir mergaitės būdavo kartu. Kai vaikai pereinavo į gimnaziją, mergaitės ir berniukai būdavo atskirti į atskiras mokyklas. Šiandien to nebūna, nebent privačiose gimnazijose, kaip toje, kurią aš lankau.

Ar būdavo geriau senais laikais, ar dabar spręskite patys.

Alanta Skeivyte, Melb.
Lituanistiniai Kursai

Kelionė į Walhalla

Per praeitą ilgą "Melbourne Cup" savaitgalį, aš išvažiavau stovyklauti su sese Daina ir draugu Pauliu. Išvažiavome sekmadienio ryte ir grįžome antradienį iš ryto. Mes nuvažiavome į Walhalla.

Walhalla yra mažas miestelis, kuriame rado auksą.

Kalėdinės pensininkų vaišės

Gruodžio mėn. į Melburno Lietuvių namus rinkosi pensininkai į prieš Kalėdinės vaišės. Susirinkusius pasveikino pirmininkas Augustinas Tomkevičius. Jis visiems palinkėjo ateinančiuose metuose sveikatos, optimizmo visus nepamiršti kartą į mėnesį atvykti pietums-pabendravimui.

Į šias vaišes buvo kviešti Melbourne City Council atstovės "Both Aged and Disability Services Social Support Officer" - Karina Haley, ir "Assessment Officer" - Wafaa Hezkial, Melb. Liet. garbės konsulas A. Žilinskas, bendruomenės organizacijų pirmininkai, "Tėviškės Aidių" redaktorė, bet deja bendruomenės pirmininko vėl nebuvo mūsų tarpe.

Klebonas E. Arnašius savo Kalėdiniam pasveikinime paminėjo, kad džiugu jam bendrėti šiose vaišėse, nes kur yra lietuvių ten - Lietuva... Iš klausėme pasisakiusių linkėjimus Šv. Kalėdų proga.

Melb. Liet. Kat. Moterų Draugija asmeninius dovanėlius įteikė pensininkų draugijos valdybai už kruopštų metinį darbą.

Buvo malonu matyti, daug salėje, dainuojančių kurie dainai pritarė iš širdies, o kai kuriems ašaros riedėjo išvogtais skruotais, nes dainos žodžiai priminė nenorom paliktą Tėvynę,

Pens. S-gos pirm. A. Tomkevičius su Melb. City Council atstovėm

kurioje nespėta praleisti jaunystę.

Mūsų mielos solistės B. Kymantienė ir R. Mačiulaitienė padainavo nuotaikingas dainas, o kaip Birutė uždainavo "Paryžiaus tango" taip ir norėjosi jį suokti, tačiau moteris kurios paveiktos dainos, nenustygo vietoje.

Po linkėjimų ir nuotaikingų dainų pirmininkas pakvietė prie šventinio stalo, kur buvo sudėta skoningai išdėstyti valgai. Ilgai raginti nereikėjo, nes užsitęsęs programai visi išalko. Per salę nusidriekė eilutė, bet laukiantieji kalbėjosi, todėl ir laukimas neprailgo.

Susirinkusius linksmino V. Tautkus akordionu, o J. Vaitkus lūpine armonikėle. Nuotaika buvo pakili. Kalbų ir juoko nestigo, niekas neskubėjo į namus gurkšnodami kavutę, pasismaguriaudami pyragais, šypsojosi. Buvo jaučiama, kad artėja nuostabi šventė, Kalėdos! **M. Geštautienė**

Aukšą rado prie upelio 1763-čiais metais. Prieš kol aukso kasyklos užsidarė, Walhalla turėjo 15 hotelių, 40 krautuvų, 2 aliudes, 4 bažnyčias, 1 mokyklą, 1 kalėjimą ir 4000 žmonių. Dabar, Walhalla turi mažiau negu 20 gyvenančių žmonių.

Mes buvome pasistatę savo palapinę ant kalnelio prie pat upelio. Buvo labai graži vieta. Oras nebuvo labai geras, bet jis buvo labai keistas. Vieną minutę lijo, kitą minutę saulėta buvo, tačiau oras mūsų planų nesugadino. Mes daugiausiai vaikščiojom po Walhallos miestelį ir apylinkes. Mes matėm "The Chinese Tunnel" (tunelis, pro kurį upelis bėga, kuris yra įkaltas į kalno šoną), "Walhalla Cricket Ground" (ant kalno buvo medžiai nukirsti ir ten buvo atvira vieta, ant kurios kriketą žaisdavo) ir "Walhalla Cemetery", kuris yra kapinės ant stataus kalno šono. Buvo labai įdomi ir smagi kelionė.

Martynukas Didžys, 13 metų.

Kokie įspūdingi 2002-tri metai!

Metai buvo pilni su repeticijom, koncertais ir kelionėmis. Buvo labai geri metai ir visas darbas tikrai apsimokėjo.

Man patiko keliauti su "Gintaro" tautinių šokių grupe į Lietuvą. Grupė gražiai pasirodė ir susilaukė daug šiltų plojimų. Ypatingai dėkojame vadovei Daliai Antanaitienei už jos kantrybę ir sumanumą mokinant šokius.

Po Lietuvos kelionės, "Gintaro" grupei reikėjo skubiai pasiruošti Australijos Lietuvių Dienų (ALD) Šventėms Adelaidėje, kuris irgi pasiliks ilgam prisiminimui.

Per Lietuvių Dienas "Jaunimo Vakarais" tikrai buvo smagus koncertas!! Melburnas pabaigė koncertą su juokais. Pasirodė su vaidinimu apie "Gintaro" tautinių šokių grupės nuotykius Lietuvoje. Visiems patiko Melbourne pasirodymas. Didelis ACIŲ šokėji Gintarui Radzivanui už labai smagų laiką ne tik pasirodyme bet už visą režisavimą.

ALD Tautinių šokių ir Dainų Šventės gražiai praėjo ir Melburnas vėl gerai pasirodė. Dainų Šventėje linksmai dainavome modernią dainą "Būkim draugais". Ačiū dirigentei Birutei Prašmutaitei ir gitaristams Stefutei Mačiulaitytei, Andriui Pranckūniui ir Algiiui Karazijai. Padėjo dainuoti A. Karazija ir Loreta Tigani (Čižauskaitė).

Sporto Šventėje man ypatingai patiko stebėti Australijos lietuvių krepšinio rinktinės komandą. Vyrų komanda pralaimėjo, bet moterų komanda laimėjo.

Linksmai sutikome Naujus Metus ALD Baliuje. Laimingai grįžome namo. Aš jaučiu, kad šie 2003-ti metai bus taip pat pilni nuotykių kaip 2002-trieji metai!

Raminta Kymantaitė, Melb.
Lituanistiniai Kursai

Lietuviška kryždirbystė – tarp Lietuvos ir Kolumbijos

Lietuvos nacionalinės UNESCO komisijos parodų salėje atidaryta fotografijų ir skulptūrų paroda "Lietuviška kryždirbystė Lietuvoje ir Kolumbijoje".

Šią ekspoziciją, jau rodytą Kaune ir Klaipėdoje, parengė Nacionalinis M.K.Čiurlionio dailės muziejus. Keliaujanti paroda yra įtraukta į muziejaus vykdomą kryždirbystės ir jos simbolikos propagavimo programą, pradėtą užpernai, UNESCO pripažinus lietuviškos kryždirbystės tradiciją Žmonijos žodinio ir nematerialaus paveldo šėdėvru.

Pasak parodos kuratorės Rūtos Samuolytės, trečios kartos lietuvio Alekso Eurnijaus

Kolumbijos lietuvis Aleksas Eugenijus Kulvietis-Suaresas ir jo kryžiai. Kęstučio Vanago (ELTA) nuotrauka

Kulviečio-Suareso, 1978 metais gimusio ir gyvenančio Medeljine, Kolumbijoje, drožti kryžiai ir koplytstulpiai tyras unikalus lietuviškos kryždirbystės tradicijos

tasos pavyzdys. Apie 70 pastatomų 40 cm aukščio kryžių Kolumbijoje yra sukurti pagal mažosios architektūros tipus, publikuotus 1930 metais Pauliaus Galaunės knygoje "Lietuvių liaudies menas". Juos drožė ir autorias senelis, lietuvių išeivis tapytojas Eugenijus Ginvila-Kulvietis, tačiau autentiškus lietuviškus kryžius Aleksas pamatė tik pernai, pirmą kartą lankydamasis Lietuvoje.

1998 metais A. Kulviečio-Suareso namuose Medeljine lankėsi Pasaulio taikos žygio dviračiais dalyviai, kurie jo dovanotą suvenyrą su Kolumbijos

ir Lietuvos vėliavomis vežėsi kartu su savimi visos kelionės aplink pasaulį metu.

Parodoje taip pat eksponuojamos garsaus dailininko Adomo Varno darytos senųjų medinių puoštųjų kryžių fotografijos, kurios laikomos lietuviškos kryždirbystės ikonografijos lobyno dalimi. A. Varnas kryžius fotografavo 1921-1926 metais, iš viso padarė 2 tūkst. 300 nuotraukų, dalį jų išleido dviejuose albumuose "Lietuvos kryžiai". Pirmą kartą šios fotografijos buvo eksponuotos 1925-aisiais Tarptautinėje taikomojo meno parodoje Mondzos mieste, Italijoje.

Pagal Eltą iš "XXI Amžius"

Po pasaulį pasižvalgus...

Alė LIUBINIENĖ

Iš Galeao, tarptautinio Rio aerodromo, mūsų autobusas lėkė greitkelio pro šalį stačiu kalnu, kurie buvo aplipinti su "favellas" (pašiūrėmis), pastatytoms iš skardos, surankiotų plytų ar cementinių blokų. Visos buvo nudažytos baltai, kad atmuštų karštos saulės spindulius. Koks skurdus vaizdas įvažiuojant į tokį išgarsėjusį miestą kaip Rio de Janeiro, pagalvojau.

Vėliau sužinojau, kai Brazilijos gyventojų skaičius staiga šuoliais pradėjo augti, šitie favella rajonai išaugo be jokio plano aplinkui šitą turtingą metropolio centrą.

Pirmiausia, vargšai ir benamiai žmonės pradėjo statyti tas lūšnas apačioje kalnų. Bet kai ten pritrūko vietos, kiti tęsė darydami tą patį aukščiau jų. Tas procesas ėjo nesustodamas aukštin ir aukštin iki pasiekę kalno viršūnes.

Mes taip pat sužinojom, kad miesto savivaldybė greitai prarado kontrolę šitu augančiu favella rajonu, ir kadangi jie buvo statyti be jokio plano ir neturėjo skirtų lėšų tam reikalui, dar ir šiandien tų lūšnų gyventojai neturi bėgančio vandens, kanalizacijos ir elektros.

Nežiūrint to, mes vietomis matėm neoficialiai pravestus elektros laidus, kurių mazgai mums priminė paukščių lizdus. Jie buvo išvedžioti nuo pašiūrės iki pašiūrės, kurios turėjo virš stogų iškeltas televizijos antenas.

Bandžiau įsivaizduoti kaip aš galėčiau gyventi šitokioj favella: be kanalizacijos, kur žmonių išmatos, šlapimas ir kitos pūvančios maisto atliekano teka arba ridenaši žemyn nuo kalno per kitų kiemus iki pasiekia paskutinę lūšną apačioje. Negalėjau suprasti kaip jie gali ištvirti tokią baisią smarvę, užaugti ir išgyventi tarp įvairiausių bakterijų, augančių ir bujojančių atvirose grioviuose šitam tropiniam klimatai.

Vėliau, jaunas viešbučio tarnautojas mums pasakojo, kad jo neturtingos giminės, kurie irgi

RIO DE JANEIRO

gyvena tenai, turi nešti vandenį savo reikalams, į labai statų kalną iš pačioje apačioje esančio bendro vandentiekio. O kadangi ten nėra padarytų kelių, visi kiti reikmenys taip pat turi būti užtempti į viršų ant jų pačių nugarų.

Pravažiavom Guanabara įlanką ir neseniai pastatytą, platų tiltą į didelę Governador salą. Toliau sekė jachtų klubai. Dar tikrai savo gyvenime nebuvau mačius tiek tokių prabangių laivų, plūduriuojant pakrantėje. Kai kurie iš jų turėjo kajutes. Didelis turistinis laivas buvo sustojęs prie prielaukos ir matėm žmones lipančius lauk iš jo.

Kitoje pusėje greitkelio mes pravažiavom keletą pašalinių, kurios buvo apsuotos terasomis. Ant kiekvienos iš jų dausojo didžiulės vilos su iš tolo mėlynuojančiais baseiniais. Jos visos buvo aptvertos su baltomis, aukštomis, mūrinėmis tvoromis.

"Čia kur turtingieji gyvena," pašnibždėjau Algiui į ausį.

"Tai tikrai kraštas su sunkiai įsivaizduojamų socialinių kontrastų", jis atsakė, kratydamas galvą.

Vidurinė klasė daugumoje gyvena daugiaaukščiuose pastatuose. Bet po tų visų netikėtumų, mes greitai pamatėm, kad Rio de Janeiro buvo Dievo palaimintas natūraliu gamtovaizdžiu grožiu.

Miestas įsikūrė tarp milžiniškų, stačių akmens kalnų. Turėjo gilų, natūralų uostą, žavingas pakrantes ir geltono, smulkaus smėlio pajūrius iš vienos pusės, o iš kitos stačiai kylančius kalnynus, apaugusius su tropiniais miškais.

Mes taip pat greitai pajutom, kad vietiniai gyventojai džiaugėsi savo gyvenimu, koks jis bebūtų. Jie buvo romantiški, mėgo muziką, Samba šokį ir futbolo žaidimus.

Pats miestas buvo įkurtas portugalų 1501 metais. Galvodami, kad šita vieta buvo prie upės žiočių, ją pavadino Rio de Janeiro. Po kelių susidurimų su prancūzais, pirkliais ir naujakuriais, kolonija pasiliko

Rio prekybos centras

portugalų rankose.

Mūsų trečios klases turistinis viešbutis buvo Barata Ribeira gatvėje, trečia nuo daugumai girdėto Copacabana pajūrio. Nors viešbučio kambarys buvo mažas, mes jame jautėmės patogiai, bet aplinkiniai gyventojai buvo įvairaus plauko ir spalvos.

Įjį atvykom apie vidurdienį. Susitvarkę, nuėjom į apačią pas viešbučio tarnautoją paprašyti Rio de Janeiro žemėlapi. Mūsų laimei jis šiek tiek graibėsi angliškai. Pirmiausiai jis permetė akį per mus ir įspėjo mane nenešioti laikrodžio ant rankos, grandinėlės ant kaklo ir net nusiimti žiedus prieš išeinant į gatvę, o Algiui patarė įdėti savo pinigus ir dokumentus į viešbučio seifą.

"Čia yra ant tiek neturtingų žmonių, kurie nedvėjos jus apvogti, ir net nebijos pavartoti peilį į pašonę jus apiplėsdami."

Tai buvo mūsų pirma pamoka, kaip aš su Algiu turime elgtis šitame mieste, kad bereikalingai nepakliūtume į bėdą. Palikę savo pinigus, pasus ir kitus kelionės dokumentus viešbučio seife, dar vis nuogaustaudami, išėjom į gatvę.

Ten kai kurie žmonės praskubėjo pro mus; kiti ėjo pamažu, kalbėdamiesi arba garsiai ginčydamiesi apie kažką, bet kadangi nesupratom portugalų kalbos, tas mūsų nejudino.

Net ir maži vaikai žaidžiantys dulkėtoje, išraustoje gatvėje, atrodė patenkinti ir laimingi. Man pasidarė gėda kai pagalvojau kiek mažai yra reikalinga žmogui būti laimingu.

Aplenkdamas šunų išmatas ir šaligatvio duobes, aš bandžiau atspėti praeinančių žmonių rasę. Ilgai netrukus pradėjau atpažinti gražios išvaizdos vietinius gyventojus, kurie vadinosi

"Cariocas". Tai palikuoniai aukštų, lieknų, juodų Afrikos vergų, kuriuos atvežė darbui cukrinių švendrių plantacijose, ir mulatos, kurie buvo mišinys afrikiečių ir europiečių kraujo. Be jų dar maišėsi prancūzų ir portugalų palikuoniai ir ištrūkę amerikonių turistai. Aš buvau nustebinta tokiu dideliu rasių mišiniu.

Kai pasiekėm Avenida Atlantica, tik dvi gatvės nuo mūsų viešbučio, tas pats rajonas stebuklingai pasikeitė į pedantiškai švarią promenadą. Net ir šaligatviai buvo iškloti tašytais baltais ir pilkais akmenėliais, su kuriais buvo sukurti vingiuojančių bangų motyvai.

Nustebus žiūrėjau į pagarsėjusį, platų, geltono smėlio pajūrį kitoje pusėje tos gatvės, kurie tęsiasi kilometrais, lyg būtų arkljo pasaga, pagal Copacabana, Ipanemair Leblon priemiesčius. Mūsų gatvės pusėje stovėjo išsirikiavę daugiaaukščiai, tarptautinės klases viešbutiai, pilni atostogaujančių turistų.

Mes sustojome prie vieno iš jų su užrašu viršuje, "Alaska Icecream". Ten sėdėdami prie staliuko po saulės skėčiu ir laižydami ledus, stebėjome palmes lenkiantis nuo stipraus vėjo iš Atlanto vandenyno ir jaunus, grakščius, saulėje nudegusius kūnus tik su "G-string" bikini, vaikščiojant ant karšto pajūrio smėlio.

Staiga pasigirdo triukšmas virš mūsų skrendančio helikopterio. Pora minučių vėliau, iš jo žmogus buvo nuleistas ant virvės į tuo laiku visai ramią jūrą. Tuoj žmonės sukilo bėgti pažiūrėti kas ten darosi. Po to iš minios pasigirdo skausmingas šauksmas, kai sugniužęs, saulėje nudegęs kūnas buvo ištrauktas iš mėlyno Atlanto vandenyno.

Vėliau mums vietiniai paaiškino, kad ten tekėjo stipri povandeninė srovė ir dėl to nuskendimai turistų, kurie to nežinojo, pasitaiko gana dažnai.

Kadangi tamsoje nebuvo saugu vaikščioti gatvėse, tai pradėjus temti reikėjo skubėti atgal į viešbutį.

(Bus daugiau)

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Šv. Mišios atlaikytos

Už Juozo Tamulevičiaus vėlę,
Už Vlado Šližio vėlę,
Už O. Aleknieienės v. užsakė E.B. Pankevičiai,
Už Kavaliauskų g.m.v., užsakė Brunas Teodoras Malinskis

Kun. E. Arnašius

Šv. Mišios, už Juozą Šilainį Mikštą, užprašė:

S. Šabrinskas, P.S. Šiuškai, E. Šidlauskas, A.irE. Tomkins, A. Vyšniauskienė, J. Balčiūnas, R. Rakūnienė, E.S. Šeduikiai, P.D. Baltučiai, G. Jokūbaitienė, E.Margan-Marganavičius, A. Raudys, Z. Augaitis.

Kunigas E. Arnašius

Hobarte

Hobarto lietuviai prašomi dalyvauti šiuose parengimuose:

1. Pabaltiečių gegužinėje, sekmadienį 9 d. vasario, Tolosa Parke, Glenorchy prie būdos no. 4 (Eucalypt) pradėdant apie 12 val. Prašau viską savo atsinešti.
2. Nepriklausomybės paskelbimo šventėje, sekmadienį, vasario 16 d., pradėdant 4 val. p.p.

pas p.p. Šikšnius, 43 Easton Ave., est Moonah. Prašau atsinešti užkandžių: kava ir arbata bus parūpinta. Po minėjimo, bendruomenės susirinkimas, per kurį bus renkamas nario mokestis. Kadangi vasario 16 d. 2003 bus sekmadienis vėliavos pakėlimo prie Taikos Sienos šiais metais nebus.

Hobart Apylinkės Valdyba

Siuntiniai į Lietuvą

Gavus pakankamą skaičių atsiklausimų dėl siuntinių, nutarta ir šiais metais organizuoti talpintuvą, kuris, atrodo, bus jau paskutinis.

Dėžės galima gauti nuo sekančio sekmadienio tarp 12 ir 13 val. Klubo salėje. Kaina \$65.

Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos Valdyba

Aukos

Kun. Hermano Šulco Jaunimo Stovyklai aukojo: Sydnėjaus Lietuvių Bendruomenė - \$1000; Vietoj gėlių per Socialinės Moterų Globos Draugiją Melbourne, mirus a.a. Edvardui Rakūnui - \$205.; V.Račiūnas - \$2007 Iš viso

aukų gauta \$3635. Visiems aukotojams priklauso didelė padėka už kun. Hermano Šulco pastangų supratimą ir pasiaukojimą gelbstint benamius, alkanus Lietuvos vaikus, prisidedant dosniomis aukomis.

V. Vaitiekūnienė

Padėka

Dėkoju parapijos valdybai ir choristams už gražiai suruoštą mano 90-ties metų progą vaišes.

Tariu nuoširdu ačiū, už sveikinimus ir dovanas: mūsų parapijos klebonui kun. E. Arnašui, kun. J. Petrauskui, Z.Prašmutaitei ir jos mamai, Mačiulaičių šeimai, D.Levickienei ir jos vyrų chorui, B.Prašmutaitei, E.M. Šidlauskams, p.Lynikienei, Kymantienei ir jos gražiai šeimai, Klubo pirmininkui Kairaičiui.

Kokių puikių draugų turiu!

P.Morkūnas

Juozas Šilainis Mikštas

1913.03.18 - 2002.12.14

Paskutinė Malda

(spausdinti tik po autoriaus mirties)

*Išlaisvink, Viešpatie, mane
Iš laikinos būties kalėjimo:
Sukaustytas čia skausmo grandine,
Laikaisi vien tik tai tikėjimo,
Kad Tu mane pasigailėsi
Prie vartų amžino Dangaus,
Kad šio gyvenimo griuvėsio
Nedrasią sielą angelai priglaus.*

*Išlaisvink, Viešpatie, mane
Iš nuodėmių, didžiųjų, sunkių.
Vos gaudydamas orą krūtine,
Prie savo patalo Tave šaukiu,
Maldaudamas ir Tavo Sūnų.
Su Motina Jo čia pribūnant...*

POETAS. Gimė Vilniaus krašte - Bėgūnų km. Dūkšto vls. Švenčionių aps. Rašyti pradėjo 1928 m. Nuo 1930 m. Karvelio slapyvardžiu eilėraščius ir prozą spausdino pavergtu Vilniaus lietuvių spaudoje.

Į Australiją atvyko 1947 metais. Darbo sutarčiai atlikti pateko į Yallourno anglies kasyklas. "Australijos Lietuvio", "Mūsų Pastogės", "Užuovėjos" ir "Tėviškės Aidų" buvęs bendradarbis. Šalia kitų skaitlingų kūrinių, išspausdino didelį pluoštą aktualios humoristikos, pasirašydamas Gervazo Maukelės slapyvardžiu.

1954 m. dalyvavo literatūros metraštyje "Gabija".

Rašė ir į Amerikos lietuvių

spaudą: "Vienybė", "Dirva", Lietuvoje "Kari", "Lietuvių Dienas", "Aidus".

Mikštas buvo giliai išjaustas patriotikos, gimtosios žemės meilės ir jos skausmingo ilgesio, gyvenimo džiaugsmo ir sunkių vienvatės valandų liūdesio dainius.

Be eilėraščių, J.Mikštas yra spaudoje paskelbęs daug reportažų, atsiminimų, buitės apybraižų ir bendro pobūdžio straipsnių.

Ilsėkis ramybėje Viešpaties prieglobstyje.

A. † A. Onai-Marijai ALEKNIENEI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame jos sūnų Vivą bei visus artimuosius.

A.L.B. Melbourn Apylinkės Valdyba

"Tėviškės Aidams" aukojo:

\$400 Melb. Liet. Kat. Moterų Draugija, po \$100 V. Šukevičienė, Z. Prašmutaitė, N.N., \$30 J. Alminauskas, \$25 Vaitkus, po \$20 R. Kaunas, A. Ramanauskas, V. Lukaitis, I. Kuncionas, po \$15 E. Karblane, H. Statkuvienė, A. Volkas, P. Morkūnas, 10 B. Prašmutaitė, po \$5 P. Andriukaitis NSW, J. Lazdauskas Tas, Z. Poškaitis, P.

Bimba, Smaliorius, P.St. Švambariai, S.E. Šeduikiai, A.J. Jankevičiai, J. Simutienė, O.J. Bratiškai, S. Krutulius, J. Norvilas WA, S. Ribačiauskienė, N.A. Kairaičiai, O. Alekna, J. Kemeža, A. Kairienė, H. Vytas, R. Jurevičius, A. Uoselis, E. Klejus, Z. Franckūnienė, V. Jablonskienė, I. Jokubauskas.

Nuoširdžiausia padėka aukotojams. "T.A." admin.

2003 Metų Lietuviškų parengimų Melbourne

KALENDORIUS

SAUSIS

2-11 Rajoninė skautų stovykla (Adelaide)

VASARIS

16 Lietuvos Nepriklausomybės Paskelbimo minėjimas (ruošia Bendruomenės Valdyba, Teatro salėje)

23 Katalikių Moterų Draugijos metinis susirinkimas (Jubiliejinėje salėje)

KOVAS

2 Kaziuko mugė (ruošia "Džiugo" tuntas, Jubiliejinėje salėje)

16 Atlikėjų iš Lietuvos koncertas (ruošia Entuziastės, Klube)

23 Socialinės Globos Moterų Draugijos metinis susirinkimas (Jubiliejinėje salėje)

BALANDIS

27 Melbourn "Dainos Sambūrio" koncertas (Teatro salėje)

GEGUŽIS

4 Kataikių Moterų Draugijos popietė (Jubiliejinėje salėje)

11 Motinos Dienos minėjimas (ruošia Parapijos Mokykla, Teatro salėje)

BIRŽELIS

15 Gedulo ir Vilties Dienos minėjimas (ruošia Bendruomenės Valdyba, Teatro salėje)

28 Mišios už Ramovėnus (Bendruomenės kambaryje)

LIEPA

6 Valstybės Šventės minėjimas (ruošia Bendruomenės Valdyba, Teatro salėje)

RUGPJŪTIS

16 Katalikių Moterų Draugijos metinė šventė (Jubiliejinėje salėje)

RUGSĖJIS

7 Tautos Šventė (Mišios)
14 Australijos Lietuvių Fondo metinis susirinkimas (Bendruomenės kambaryje)
20 Melbourno Lietuvių Klubo metinis susirinkimas (Jubiliejinėje salėje)

SPALIS

11 Talkos metinis susirinkimas
12 Socialinės Globos Moterų Draugijos popietė (Teatro salėje)
26 Katalikių Moterų Draugijos popietė (Jubiliejinėje salėje)

LAPKRITIS

16 "Dainos Sambūrio" metinis koncertas (Teatro + Jubiliejinėje salėje)

23 Kariuomenės Šventės minėjimas (ruošia Ramovė, Teatro salėje)

GRUODIS

6 "Džiugo" tunto skautų iškyla
7 Parapijos Mokyklos mokslo metų užbaigimas (Teatro salėje)

SAUSIS 2004

2-10 "Džiugo" tunto stovyklą

Kalėdiniai Sveikinimai

MLKM. Draugija sveikina Jus Švenčių proga ir linki Jums Dievo Palaimos Jūsų darbuose.

Priimkite šią auką nuo **MLKM Dr-jos**.

(ALKF ir red. nuoširdžiai dėkoja už dosnią auką.)

Iš Panevėžio sveikinimas

Linkėjimai Jums iš Lietuvos nuo Panevėžio žemaičių. Su viltimi laukdami šv. Kalėdų, prisimename per metus sutiktus mielus žmones.

Labai malonu prisiminti Jus asmeniškai, visus "Gintaro" ansamblio šokėjus ir choristus, taip nepaprastai gražiai mums šokusius ir dainavusius šią vasarą. Ir dabar širdį užlieja šiluma nuo jų šypsenų jaunystės grožio ir jėgos, vis dar neišsina iš galvos tos melodijos, rūbų puošnumas ir nepaprastai įdomi šokių choreografija. Tikrai gera galvoti apie Jus visus, Australijos lietuvius.

Šv. Kalėdų proga, palinkime kuo stipriausios sveikatos, dvasios stiprybės, kūrybinės energijos ir Dievo palaimos, taip atkakliai ir pasiaukojančiai išlaikant lietuvišką dvasią taip toli nuo Lietuvos. Tegu Jus palaiko žinojimas, kad esate labai

reikalingi lietuviams Lietuvoje kaip taurus pavyzdys ir įkvėpimas, parodantis kelią kaip gerbti, saugoti ir puoselėti dvasinį savo tautos turtą.

Linksmų ir dvasingų Jums Kalėdų, Mielieji!

Zemaičių kultūros Draugijos vardu Violeta ir Steponas

Miela Redaktore ir visas Jūsų kolektivas,

Su Naujaisiais 2003-siais Metais! Nuoširdžiai linkiu, kad šiais metais išsipildytų visos Jūsų viltys, kad būtų prasmingos visos Jūsų dienos, o laimė – dažnas svečias Jūsų namuose.

Irena Vilkišienė

Gerb. Redakcija,

Labai prašau pasveikinti nuo manęs Krikšto Tėvelį Stasi Šiuškų ir jo žmoną Petrutę su šv. Kalėdomis. Palinkėti Jiems sveikatos ir gerų dienų.

Angelė Aleinikovienė iš Lietuvos

Dieviškasis Kūdikėli!

Pripildyk širdis džiaugsmu, ramybe ir meile, visų mūsų pažįstamų, draugų ir giminių Lietuvoje ir Australijoje.

S. ir P. Šiuškai

Kai kurie vis dar ilgisi sovietinio režimo

(Atkelta iš 3-čio sl.)

Taip, aš tą žinau. Aš žinau dar daugiau: badas, nedarbas, korupcija, moralės nuosmukis ir t.t., - tai jokių būdu nėra kaina, kurią būtina turėti sumokėti už laisvę. Mes galėjome visų tų blogybių išvengti. Nei vyriausybė, nei Vakarai, nei Rytai, nei masonai - niekas dėl to nekaltas. Tik mes patys. Laisvė nepakeitė mūsų - ją atgavę mes nė kiek netapome nei blogesni, nei geresni. Laisvė tik nupūtė nuo mūsų ploną skraistę, dengusią tikrąjį veidą ir štai...

Laisvė, kurią netikėtai atgavome prieš dvyliką metų, buvo neįtikėtina Dievo dovana mūsų tautai. Deja, ne visi ir ne iki galo pasinaudojome ja. Dar blogiau - norime po gabaliuką išparduoti šią dovaną. Arba net norime tiesiog atsikratyti ja, išmesti kur nors... Oi, kaip pasiilgome tų grandinių ir šeimininko numesto kaulo...

Ar įmanoma atsikratyti vergo prigimties, ar įmanoma pagyti nuo vergijos, kuri kausto mūsų širdis? Net nežinau... Aš kuo puikiausiai suprantu, kad sunku žmonėms, tikrai sunku, bet... Yra BET. Nepaisant kai kurių sunkumų ir blogybių, mes vis tik esame LAISVI (nors gal ne visai tą suprantame). Ir tai yra svarbiausia.

Kai kurie gi apverčia antraip - "nepaisant laisvės, mes vis tiek gyvename blogai". Štai taip. Tai jau vergo, dvasiškai suluošinto žmogaus (jis pats dėl to nekaltas)

pozicija. Maža to, jis ir savo vaikus taip pat auklėja. Ir auga vaikai, nuo pat mažens maitinami vergiška tulžimi, nuodijant jų sielas. O tai jau labai negerai. Liūdna. Jei tėvai neišauklės, nepadės nei mokykla, nei visuomenė, nei niekas.

Ir ką gi girdi tie vargšai vaikai nuo pat kūdikystės? Vien bambėjimus: "valdžia kalta, savivaldybė kalta (čia gal ir teisingai, bet žiūrėkite toliau) ir iš viso, kam mums tos nepriklausomybės reikėjo, būtumėm sau gyvenę "prie ruso" ir vargo nematę...

Iš kur tokia pagieža savo protėviams, gal gale, sau patiems, savo vaikams? Juk kiekvienas bent šiek tiek mąstantis žmogus supranta, kad valstybė (o tuo labiau - tauta) - tai toli gražu ne Seimas ir ne Vyriausybė. Valstybė - tai mes visi. Kol šito nesuprasime ir neišsąmoninsimė, niekada netapsime iš tiesų laisvi.

Aišku, Vyriausybė privalo rūpintis savo žmonėmis. Jei žmogus vargsta ir badauja, tai jam iš tikro sunku būti patriotu (nors šiaip - tai ne pateisinimas). Taigi, jei myli laisvę, savo tautą, t.y. pačius save, niekuomet nesiilgėsime surūdijusių ir sudužusių grandinių, bet PRIVERSIME valdžią dirbti efektyviau ir sąžiningiau. Tai ne tiek jau ir daug. Pirmiausia, reikia pasižiūrėti į veidrodį. Po to - išsitiesti. Po to... Bet čia jau kita tema...

"Dienos Naujienos"

Nuoširdus ačiū visiems, parodžiusiems dėmesį, mūsų kelionės metu, nepašykštėjusiems atverti širdį, slapčiausius sielos kampelius, kuriuose slypi mūsų tragiška tautos praeitis.

Siunčiame nuoširdžiausius linkėjimus šv. Kalėdų proga. Ypatingai stiprios sveikatos, tėvams ir senoliams, ilgų ramių gyvenimo metų, kuo daugiau džiaugsmo kupinų dienų, te joks

rūpestėlis ar širdies gėla, netemdo Jūsų gyvenimo šventės.

Jaunajai kartai linkime perimti tai, ką išsaugojo tėvai; kalbą, raštą, meilę Lietuvai ir savo artimui.

Būkite laimingi!

**Pagarbiai,
Irena Rezgevičienė
ir Vytautas Peckus,
Klaipėdos TV**

Naujieji mokslo metai jau čia pat!

Nuotraukoje dalis 2002 m. lietuvių kalbos mokinių su mokytojom: Stovi iš kairės - Rūta Kenny (abiturientų mokytoja), Giedrė Kellert (abiturientė), Stefutė Mačiulaitytė, Kristina Mardiyants, Povilas Birštonas, Jieva Arienė (mokytoja); atsitūpę - Aisvydas Sadauskas, Alanta Skeivyte, Mantas Vaitkus. Trūksta Gražinos, Ramintos Kymantaičių, Ievos Javičiūtės.

Raginame visą Melbourne jaunimą atsilipti į Victorian School of Languages kvietimą įstoti į lietuvių kalbos klases 2003 metais.

Mokslo metų pirmoji pamoka bus šių metų vasario 8 d. Pamokos vyksta šeštadieniais, nuo 9 val. ryto iki 12.20 val. po pietų,

Princes Hill gimnazijos patalpose, Carlton priemiestyje.

Kas dar nepateikė prašymo, o norėtų šiais metais įstoti į kursus, prašome kreipti į Victorian School of Languages, Princes Hill Centre, tel. 9416-0641.

**J. Arienė
(mokytoja)**

Kunigui ir Parapijai aukojo:

Po \$200 ALKF, Z. Prašmutaitė, J. Keblys, po \$150 M. Prašmutienė, A.J. Jankevičiai, O. Alekna, N.N., N.A. Kairaičiai, P. Morkūnas, \$140 St. Ribčiauskienė, T. Simutienė, po \$120 Mrs. A. Volkas, H. Statkuvienė, po \$105 B. Prašmutaitė, J.S. Meiliūnas, po \$100 O.J. Bratiškai, S. Krutulis, J.J. Žalkauskai, N.N., A. Sadauskienė, S.E. Šeduikiai, J.G. Goodsall, Pensininkų S-ga, S. Grybienė, M. Matulionienė, A. Kairienė, A.S. Mucenieki, J. Kemeža, E. Šurna, R. Čelna ir St. Raštutis, I. Jokubauskienė, \$90 R. Kaunas, po \$75 P.S. Švambariai, G. Baltutyte, J.M. Vaitkus, \$70 V. Lukaitis, \$60 H. Kaladė, po \$55 R. Strunga, E. Augaitis, E. Dainutienė, J.

Šneideris, Kemežys, V. Danius, F. Gužas, po \$50 Z. Poškaitis, B. Smaliorius, P. Bimba, E. Karblane, St. Šiuškus, M. Augustauskienė, H.K. Lenkauskai, V. Jablonskienė, Z. Pranckūnienė, E. Klejus, G. Ališauskienė, G. Samsonas, V. Bładzevičiai, R. Umbražiūnienė, D. Lynikienė, po \$40 A.L. Ramanauskas, V. Mačys, Baltaduonis, I. Kunčiūnas, J. Bartašienė, B. Staugaitienė, V. Sparvelis, po \$25 S. Eimutis, P. Vaitiekaitis, po \$20 L. Katinas, A. Uoselis, R. Jurevičius, Rakauskas, Ropienė, E.A. Laugalių šeima NSW, A. Kairienė, R. Žvinakis, \$15 V. Zidziūnas.

Kun. Eg. Arnašius ir Parapijos Taryba dėkoja už aukas

Iš būsimos knygos "Suvalkiečiai – linksmi Tautiečiai"

Meilės mirazai

Jei neklystu, tai šitą motinos ir dukros pokalbį girdėjau gimtajame Gražiškių miestelyje, Vilkaviškio rajone. Gražuolė dukra, besirengianti sumainyti aukso žiedus: - Žinai, mama, man povestuvinė kelionė primena mirazą dykumoje: šimtabokščiai rūmai, palmės ir išdidžiai žygiuojantys kupranugariai!...

- Iš lėto nyksta išnyksta smailiabokščiai rūmai, po to - plačialapės palmės, ... tęsia

pasidūsėdama motina, - ir liekate vienu du su ... nekeipusiu kupranugariu!

Taikliarankis

Girtas vyras grįžo iš medžioklės ir be užuolankų išdrožė: - Onele, mano meile, šį mėnesį mėsos nepirksim! - Tikriausiai breidį nukovei? - apsidžiaugė žmona suvalkiečiai. - Neįspėjai - visą algą prapylia!

Alfonsas Žinevičius